

MIENIAĆ SIĘ (3) *vb impf*

Zawsze się.

e oraz a jasne.

inf mieniać się (1). \diamond *praet 3 sg f* mieniała się (1). \diamond *2 pl m pers* mienialiście się (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. s.v. mieniać.

1. Zamieniać się *czyms, dawać coś za coś; mutare, permutare Mącz, Cn; cambire, commutare, facere permutationem Cn [czym] (2)* : Mutare aliquid cum aliquo, Mieniać się czym. *Mącz 239a; Nomina inter vos permutatis, Mienialiście się ymiony Mącz 239c.*

2. Zanikać, przestawać istnieć (1) : Bo gdy będziemy mieli Páná takowego/ Który zówždy rad karze wżelákiego złego. Wiele Piím Bożych o tym czytamy częstokroć/ Iak się przes okrutniki mieniała wżyftká złość *MycPrz I C3.*

Formacje współrdzenne cf MIENIĆ.

MM